# Futbol

Guanyar un partit abans era una proesa dominical, ara juguen qualsevol dia i a l'hora més inesperada, però els gols encara es fan de la mateixa manera. Un gol ha hagut de niar pacientment durant mesos i anys, flotant com una promesa etèria en la punta dels dits del peu del jugador. Un gol, abans de materialitzar-se és un projecte, una teoria intel·lectual, un somni febril, que orbita entorn d'una pilota com si fos el darrer planeta d'una galàxia llunyana.

Els jugadors són individus que ja des de petits van corrent darrere d'una pilota, els agrada l'olor dels vestidors i de la gespa tallada, la remor de la gent que els empeny cap a la porteria contrària i aquella convicció d'estar defensant els colors d'una pàtria esportiva. Però un jugador el que més s'estima és la pilota, de fet, per ell, qualsevol cosa és una pilota i els seus peus van sempre a la recerca d'objectes arrodonits per donar-los una puntada.

Les pilotes no són rodones a causa d'una decisió arbitrària, el seu disseny s'assembla volgudament al de la terra. No és per casualitat que totes les imatges del nen Jesús amb la verge Maria sempre porten una pilota a la mà i també les estàtues de qualsevol emperador que es pagui de ser-ho. Una pilota és l'alfa i l'omega de tot plegat i quan rodolen pel camp tot l'univers conegut gira al seu voltant.

Al contrari del que ens podem imaginar, el centre de l'univers futbolístic no sempre està al bell mig d'un gran estadi, en un gran ciutat, a vegades aquest miracle es congria en un indret més modest.

La teoria del gol es pot portar a la pràctica en una camp qualsevol, només cal un jugador que porti a dins de les seves sabates aquell pessigolleig estrany, que acaba per esclatar a dins de la porteria rival i que llueixi emmarcat, un diumenge, en hora canònica i per sempre més, en la glòria del marcador local: Girona 2 - Reial Madrid 1.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/11/04/futbol/877288.html?utm_source=rss